

види активної діяльності студента найбільше сприяють його розвитку. Однозначної відповіді на це запитання не існує, оскільки в кожному окремому випадку результат впливу на розвиток того чи іншого студента залежить від ступеня його активного творчого стану та внутрішньої позиції.

Наступною проблемою при організації індивідуально-консультативної роботи можна виділити неефективне використання часу — при масових потоках студентів консультації стають неефективними, а на початку семестру студенти працюють неактивно.

Отже, для ефективного використання індивідуально-консультативної роботи необхідно активізувати студентів працювати протягом всього семестру, а не тільки у його кінці, та стимулювати інтерес студентів до предмету, який вивчається.

Завданням викладача є сприяння систематичності, закріпленню та розширенню теоретичних і практичних знань студента та правильному застосуванню їх при вирішенні конкретних наукових завдань, а також розвиток у студента навичок та оволодіння методикою наукових досліджень.

Н. М. Демченко, асист.,
кафедра правового регулювання економіки

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД ПРИ ОРГАНІЗАЦІЇ КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

Гуманістична концепція освіти в Україні є складовою реформування всієї системи освіти взагалі та вищої зокрема. Вона передбачає переорієнтацію процесу навчання з інформативної форми на форму розвитку особистості людини, на індивідуально-диференційований, особистісно-орієнтований підхід до навчання.

Система контролю знань, навичок і вмінь має будуватися на єдиних об'єктивних критеріях, бути простою і зручною і водночас визначати стан якості підготовки певного контингенту студентів не тільки щодо наявності предметних знань і вмінь, а й сформованості загальних і специфічних розумових дій, прийомів розумової діяльності й тих прийомів навчальної роботи, без яких програма навчання не може бути реалізована.

Визначення рівня навчальних досягнень студентів набуває особливої уваги у зв'язку з тим, що навчальна діяльність має да-

вати людині не просто суму знань, а формувати в неї також певні особисто-соціальні компетенції, соціально-професійну зрілість.

Традиційна система контролю недостатньо враховує індивідуально-психологічні особливості студентів, можливості використання диференційованого навчання.

Не випадково основним принципом контролю й оцінки знань студентів є принцип індивідуального характеру перевірки й оцінки знань студентів. Даний принцип передбачає індивідуальну роботу викладача з кожним студентом. В історії вітчизняної вищої школи мав місце короточасний період роботи, коли знання студентів зовсім не перевірялися й не оцінювалися або оцінювалися на основі бригадного методу. В останньому випадку оцінка, яку отримав бригадир, автоматично виставлялась усім членам бригади. Цей досвід виявився невдалим і застосування його є недопустимим.

Отже, процес контролю якості знань студентів має бути максимально націлений на індивідуальний підхід до кожного студента. Важливим є те, що при проведенні контролю викладачу необхідно враховувати індивідуально-психологічні особливості студента і пам'ятати, що кожен студент є особистістю.

При проведенні контролю якості знань студента викладач може надати цьому процесу більш диспозитивний характер, тобто, надати студенту право вибору методу чи форми контролю. Позитивними моментами є, по-перше, викладач демонструє студенту свою довіру, по-друге, студент сам може обрати вид контролю, при якому, на його думку, він зможе продемонструвати максимальний рівень отриманих знань.

Перехід до такої організації контролю має бути поетапним та структурованим. Спочатку викладач може запропонувати студенту визначитись з методом контролю, тобто контроль буде проходити в усній чи письмовій формі, згодом ускладнювати, додавати й інші методи — методи практичного контролю, дидактичні тести, спостереження або дослідження.

Складність структури, по якій буде проводитись контроль кожен викладач може визначати самостійно. Одному викладачу буде достатньо щоб студент обрав тільки метод контролю (усний чи письмовий), а інший може запропонувати обрати також і форму. Основними формами усного контролю є бесіда, доповідь студента, пояснення, повідомлення про результати дослідження; при письмовому контролі студент обирає між контрольною роботою, рефератом, дослідженням певного питання, диктантом, блоком тестів.